

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3739/2021
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Инг."Б-СД Градња" д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Горан Кљајић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Ракић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2505/20 од 03.02.2021. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2505/20 од 03.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2505/20 од 03.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9550/2016 од 04.09.2020. године, ставом првим изреке, решење о извршењу првостепеног суда Ив 1227/14 од 27.08.2014. године, је укинута. Ставом другим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен, а ставом трећим изреке, обавезан тужени да тужиоцу исплати 941.779,97 динара, са законском затезном каматом од 04.06.2011. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног износа до тражених 1.135.000,13 динара, са законском затезном каматом од 04.06.2011. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 252.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2505/20 од 03.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. До примене овог института не доводи свака погрешна примена материјалног права, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужени уз ревизију није приложио одлуке Врховног касационог суда којима је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву, постављеном у тужби поднетој суду 10.10.2016. године, ради дуга који потиче из уговора о извођењу грађевинских радова, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 941.779,97 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић